

tíðindablaðið söslalúrin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Söslalúrin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Bláðólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kallmar Lindenskov
Uppseting: P/f Söslalúrin
Prent: P/f Pressan 1981

Europa sum gísli

ØRSKAN við SDI stendur við og versnar. Fyrst ljóðaði tað so tilforlátligt: »star war« ella stjörnu-kríggj — nakað, sum fekk veikar sálir at hugsa um jól og Hollywood. Máliðskan varð jú eisini knæsett av einum fyrrverandi 3.floks B filmssjónleikara, so hon skuldi kunnað gingið ann.

AFTAN fyri hetta heitið »stjörnu-kríggj« fjálar seg ein tann óhugnaligasta og mesta vandamikla vápnaskipan, sum yvirhøvur hug-sast kann. Tað skal eittast at snúgva seg um skipanir, ið skulu kunna varnast, finna og týna atomvápn, sum møguliga eru á veg ímóti USA. Fyrirunurin skuldi verið, at skipanin ikki soleiðis uttan viðari kann oyðleggjast av einum fíggingda. Hesin spurningur er í sjálvum sær iva-samur, tí sjálvsagt verða russar ein dag førir fyri at rækka SDI skipanunum, um teir ynskja tað og úrsliðið verður eitt fyrrverkari í rúmdini, sum fer at gera okkara part av universinum óliviligan tey næstu 500000 ári.

TAD er heldur eingin, sum trýr, at

oddagrein

SDI bert verður útgjørt til verju, sjálvsagt verður skipanin eisini bygd til álópsvápn, nakað sum amerikanskir herovastar longu hava latið orð falla um.

MEN ørskan rækkur longur enn so. Higartil hevur SDI bert dekk-að norðuramerikanska fastlandið. Hetta halda Reagan og hansara ráðharrar ikki vera nóg mikið, men vilja nú bjóða Europa at koma uppí hesa skipan. Ikki eiti á tilboð. Fyrst miðalrakettirnar, sum skulu tryggja USA, at eitt møguligt atomkríggj ikki verður at fara fram heima, men í Europa; síðan tilboðið um at lut-taka í tí mest vitleysa projekti nakrantíð.

TÁ saman um kemur, man ætlanin verða tann sama sum við miðalrakettunum: at Europa skal verða »stand in« hjá USA í einum komandi ragnarroki. Soleiðis er Europa enn einaferð gísli hjá hesum eirindaleysa stórveldi, sum eyðsýnliga bert kann verja sínar sameindu við at týna teir.

jd

Framhald av síðu 3

skiftivaktararbeiði, sum teir hava norðuri við Eiðisvatn. Tað hava menninir avtalað sjálvir við leiðsluna. Menninir hava eisini gjørt avtalu um bonus. Men bonusið hava menninir tó ongantíð fingið útgildið, ikki fyrr enn fyri oktober mánað. Hvussu hetta verður roknað út, vita teir ikki. Men nú hava teir fingið avtalu við H & S um at fáa bonu-sið útgildið.

— Hevði boringin verið liðug, áðrenn verkfall bleiv, høvdu menninir neyvan fingið eitt oyra. H & S sviku lyfti sitt, men nú nýðast teir at gjalda, sigur Hogni Højgaard.

Verkfallið ikki av vantandi trygdar-viðurskiptum

Tað hevur verið sagt, at handverkararnir fóru í

verkfall við tí grundgeving, at teir vóru ónøgdir við arbeiðsviðurskiptini í tunnilinum. Men orsøkin var sáttmálabrotini. Ikki fyrr enn vit skuldu steðga arbeiðinum,ingu vit at vita, hvussu vandamiklar umstøðurnar vóru.

Eitt annað mál er um koyripening og mattiðir. Tað málið hava vit sent til sakførara, og vinna vit tað, hava vit eitt prógv aftrat um sáttmálabrot, sigur Hogni Højgaard.

Gott samanhald

Verkfallið í tunnilinum byrjaði týsdagin í farnu viku. Mánadagin í hesi vikuni varð avtala gjørd, og týsdagin fóru menninir aftur til arbeiðis. Men boringin er ikki tikin upp aftur enn. Nær boringin byrjar aftur, er eitt mál millum arbeiðsplássið og Arbeiðs-efirlitið, ið hevur sett ávís krøv fyri at kunna byrja aftur.

— Undir verkfallinum

hevur leiðslan í Højgaard & Schultz gingið frá manni til mann og biðið teir um at byrja aftur, tí so skuldu teir fáa bonusið, men teir vildu ikki byrja, fyrr enn teir fingi boð frá handverkarafelagnum.

— Tað hevur verið gott samanhald millum menninir og felagið, eingin er lopin frá. Tíðindini, sum SEV-stjórin Klæmint Weihe, vóru ógvuliga vill-leiðandi. Hverki menninir ella felagið finna seg í at verða útspiltir soleiðis, sigur Hogni Højgaard, sum ikki heldur at SEV-stjórin kann úttala seg um viðurskiptini. SEV er ikki beinleiðis partur í málinum. Og hvussu kann Klæmint Weihe kenna nakað til, hvar menninir eru limir, spyr hann.

Endurgjaldskrav

Havnar Handverkarafelag heldur sáttmálabrotini vera so álvarssam, at tað umhugsar at krevja

Nýggj sendirøð

Umsiður burðaðist mær fyrri fyrstu ferð at hoyra nýggju sendirøðina um føroyskt mál í útvarpinum mikudagin 26. november.

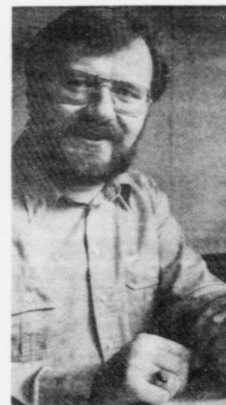
Okkum, sum av heilum huga lurtaðu eftir »orðabókini«, tá ið Jóhan Hendrik hevði hana, ið vit gleddust so nógv um og lærdu so nógv av, var tað eitt stórt vónbrot, at út-varpið gav honum dura-fjórðingin, tá ið best um evni stóð. Hetta var føroyskum máli óbótlig skaðagerð, tí, var vilji til tess og áhugi, kundi gott føroyskt mál ljóðað inn í hvørt heim í Føroyum, heldur enn nú vit nýðast at lurta eftir orðavavstri, sum hugsaður er á donskum og borin okkum fram við donskum orðalag og orðavali.

Íðan, nú hava vit sendingina um føroyskt mál í útvarpinum, so nú skuldi allur skaði verið burtur, heldur tú. Nei, lat tað verða sagt beinanvegin, at sendingin 26. nov. var eitt stórt vónbrot, ein vánalig eftirgerð (plagiat) av »orðabókini«. Tað er undranarvert, at málfrøðingurin Eivind Weihe skal datta sær til at vera so óskoytin í málbering síni. Mær tykir, hann var litið mætari enn teir málsliga vánaligu útvarpsmenninir. Hann er kanska sum so mangur annar, ið hevur gingið so leingi á tí danska asfaltinum, at tað herkir

so fast við iljarnar og kámar føroyska málburðin burtur. Hesi fólkin vita sær einki annað enn hjartalæyst at tala um eitt smidligt føroyskt mál, har øll bending endar í einum hurlivasa, og góð forn orð, sum enn verða nýtt av eldri fólki, ið eru ikki málsliga spilt av t.d. vánaligum skúla, verða hánisluga skird at vera islendsk. Tað er ikki svini líkt, ið sinum er líkt.

Í málsendingini hoyrði tú Eivind í tíð og ótið nýta týsk-danska orðið man, sum vit væl kunnu vera uttan; orðini akkurat, netop og mong onnur tilik hugsaði eg ikki, at málfrøðingur tók í sín munn. — Árnfjørður kann heldur ikki verða bendur rætt í tilikari sending, tí tá kemur navnðið helst at sipast islendskum ov nógv. Eivind tekur til fólki »! Árnfjørði«!! Í Havn — um

Bringsnagotu leiðina — er sum kunnugt gamalt hús, sum nevnt verður í Árnfjørði av teimum gomlu Havnarfólkunum, sum ongantíð høvdu lært at benda, men tó málboru seg rætt! Hvussu ofta hoyrri tú ikki útvarpsfólkin siga »til Kollafirðar, Árnfjørðar« í staðin fyri til Kollafjarðar, Árnfjarðar, men ólukkan er helst tann, at hetta verður at sipast ov nógv islendskari bending, tí mugu vit heldur nýta fætlimal.

Í hesi góðu málending hoyrði eg onga rættileiðing til góða málnýtslu, enn minni ávaring um vánaligan málburð.

Hvør er meiningin við hesi sending um føroyskt mál?

Málvinur

»Feil kalkulering« og S.A. málið

(viðm. til oddagein í Söslalúrinum)

Gjerdist heilt kløkkur, tá eg las oddagreinina í Söslalúrin 2. des. 1986.

Greinskrivarin j.d. (Jóannes Dalsgaard?) man so fullkomiliga hava misskilt okkurt ella fingið skeivar upplýsingar! Tí hesar viðmerkingar:

Tað er rætt, tá sagt verður, at hóast ósemjur, so hevur samarbeiði í samgonguni verið gott. Tó er eyðsæð, at greinin av slíkum slagi ikki eru fremjandi fyri samarbeiðslagið — tvørturimóti!

Greinin er sera kensluborin og ógvuliga ólogisk. J.D. heldur tað vera í lagi og í trað við parlamentariskan arbeiðshátt samgongunnar, at Sjálvstýrisflokkurin hevur givið grønt ljós fyri framløgu av uppskotinum um handils-

bann ímóti Suður Afrika, hóast hesin sami flokkur ikki kemur at atkvøða fyri.

Tá eg harafturimóti í hesum máli havi somu støðu sum Sjálvstýrisflokkurin, verður tað skýrt sum ósemja millum Kristiliga Fólkaflokkin og teir báðar stóru samgonguflokkarnar!

Hvar er logikkurin??

Viðari sigur J.D., at mangur gjerdist bilsin, tá eg undir orðaskiftinum »knappiliga gekk ímóti«. Og vónar J.D. at hetta skyldast eina misskiljing, sum kann verða upplárað, soleiðis at eg fari at broyta stóðu aftur...

Slíkt tvælt! Tí sambært J.D. kann tað tykjast, sum um stóða min áðrenn orðaskifti á tingi hevur

verið ein onnur. So er als ikki! Og hetta átti Jóannes av góðum grundum at verið kunnugur við. (Løgmaður umsitir jú málið).

Tá nú triggar atkvøður úr samgonguni mangla, so er givið, at triggar mega koma úr andstöðuni, skal málið ikki fella. Um so verður, at hesar triggar ikki fáast og málið harvið fellur, so skyldast hetta einki minni enn eini »feil kalkulering« lógmans.

Annars eigur J.D. at verða mintur á, at nýtt stev má tað av sonnum kallast, at partar av samgonguni »kalkulera« við andstöðuni, áðrenn mál koma í tingið.

Kann tað hugsast, at andstöðuni fer at verða veittur sami møguleiki — at »kalkulera« við portum av samgonguni??

Tordur J. Niclasen

endurgjald frá Højgaard & Schultz. Útvarpið visti at siga í vikuni, at meistarafelagið ætlar at krevja handverkarafelagið eftir

80.000 krónum fyri hvønn verkfallsdag.

— Løgið at vit skulu hoyra slík tíðindi í útvarpinum. Skrivligt hava vit

einki fingið. Men seta vit fram krav um endurgjald, verður tað minst líka stórt, sigur Hogni Højgaard. — randi